

UNIwersYTET SZCZECIŃSKI
RADA NAUKOWA
Wydziału Prawa i Administracji
ul. G. Narutowicza 17A, 70-240 Szczecin
tel. 91 444 28 26

PROTOKÓŁ
posiedzenia
Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego
- obrona rozprawy doktorskiej
mgr Michała Mateusza Michalskiego

24 października 2025 r. (piątek)
godz. 12.00

Notatka

**PROTOKÓŁ
POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI
UNIWERSYTETU SZCZECIŃSKIEGO W DNIU 24 PAŹDZIERNIKA 2025 R.**

Głos zabrała Przewodnicząca Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji dr hab. Ewelina Cała-Wacinkiewicz, prof. US, która po otwarciu posiedzenia powitała członków Rady Naukowej Wydziału oraz poinformowała, że posiedzenie poświęcone jest publicznej obronie rozprawy doktorskiej mgr Michała Michalskiego pt. „Dochodzenie roszczeń cywilnoprawnych świadczeniodawców z tytułu umowy o świadczenia zdrowotne finansowane ze środków publicznych”.

Przewodnicząca poinformowała, że Promotorem rozprawy doktorskiej jest dr hab. Kinga Flaga-Gieruszyńska, prof. US, a Promotorem pomocniczym dr Aleksandra Klich.

Następnie Przewodnicząca przedstawiła Recenzentów pracy: prof. dr hab. Monikę Urbaniak – Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, prof. dr hab. Agnieszkę Malarewicz-Jakubów – Uniwersytet w Białymstoku oraz dr hab. Julię Stanek, prof. UA FM – Uniwersytet Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie. Następnie powitała obecnych na posiedzeniu Recenzentów oraz poinformowała, że prof. dr hab. Agnieszka Malarewicz-Jakubów nie będzie obecna w trakcie obrony.

CZĘŚĆ JAWNA

Przewodnicząca poprosiła członków Rady Naukowej o potwierdzenie obecności w systemie Rada24 i stwierdziła kworum.

W trakcie Rady, po sprawdzeniu obecności, do obecnych dołączyło jeszcze trzech uprawnionych członków Rady Naukowej.

Przewodnicząca poinformowała członków Rady Naukowej Wydziału, że w dniu 16 maja 2025 r. Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego, po uzyskaniu przez mgr Michała Michalskiego pozytywnych recenzji rozprawy doktorskiej oraz zdaniu egzaminów doktorskich z wynikiem pozytywnym, podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia rozprawy doktorskiej mgr Michała Michalskiego i dopuszczenia do publicznej obrony.

Promotor przedstawiła sylwetkę Doktoranta, wskazując, że jest absolwentem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego (studia na kierunku prawo Doktorant odbył w latach 2015-2020). Obronił pracę magisterską pt. „Spółka partnerska jako forma wykonywania wolnych zawodów”, napisaną pod kierunkiem prof. dra hab. Zbigniewa Kuniewicza. Doktorant odbył studia doktoranckie w Szkole Doktorskiej US (2020-2024) i zawodowo pracuje jako asystent sędziego.

Przewodnicząca poprosiła mgr Michała Michalskiego o przedstawienie autoreferatu.

Głos zabrał mgr Michał Michalski i wygłosił autoreferat, który stanowi załącznik do niniejszego protokołu.

Głos zabrała Przewodnicząca i poprosiła prof. dr hab. Monikę Urbaniak o przedstawienie konkluzji recenzji rozprawy doktorskiej mgr Michała Michalskiego.

Głos zabrała Recenzentka prof. dr hab. Monika Urbaniak, która stwierdziła, że wybór tematu ocenianej rozprawy jest trafny. Rozprawa dotyczy zagadnienia nieporuszonego w literaturze prawa medycznego i wypełnia istotną lukę w tym zakresie. Dochodzenie roszczeń przez świadczeniodawców przeciwko NFZ z tytułu umów o udzielanie świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych stanowi niewątpliwie tematykę bardzo ważną również z praktycznego punktu widzenia.

Recenzentka wskazała, że Doktorant jako główną hipotezę badawczą przyjął próbę odpowiedzi na pytanie o pozycję procesową świadczeniodawcy w sporach z NFZ, formułując tezę, iż świadczeniodawca jest podmiotem słabszym w postępowaniu cywilnym. W ocenie Recenzenta, Doktorant trafnie zauważył, że obowiązujące regulacje prawne dotyczące funkcjonowania NFZ skutkują uprzywilejowaną pozycją Funduszu i ułatwiają mu obronę w sporach cywilnych.

Recenzentka podkreśliła, że Doktorant słusznie wskazuje, iż monopolistyczna pozycja NFZ prowadzi do nierównego statusu kontraktowego świadczeniodawców. Teza ta – zdaniem Recenzentki – zasługuje na aprobatę i została w pracy doktorskiej udowodniona.

W ocenie Recenzentki rozprawa ma charakter bardzo obszerny – obejmuje ponad 380 stron, zawiera sześć merytorycznych rozdziałów, wnioski, wykaz źródeł, streszczenia oraz abstrakty. Praca została dobrze przygotowana pod względem struktury, jest przejrzysta i konsekwentnie zmierza do weryfikacji hipotezy badawczej postawionej we wstępie.

Większość uwag Recenzentki ma charakter pozytywny. Zgłosiła jednak drobną uwagę natury konstrukcyjnej – w jej ocenie warto byłoby rozważyć uzupełnienie każdego rozdziału o odrębne podsumowanie, co dodatkowo zwiększyłoby przejrzystość wywodów. Podkreśliła jednak, że Doktorant dokonał całościowego podsumowania w zakończeniu pracy.

Doktorant sformułował również dwie hipotezy częściowe: pierwszą, zgodnie z którą silniejsza pozycja Funduszu wynika z jego monopolistycznej roli w kontraktowaniu świadczeń opieki zdrowotnej, oraz drugą – że silna pozycja NFZ zniechęca świadczeniodawców do dochodzenia roszczeń. Recenzentka podkreśliła, że obie hipotezy są trafne.

W ocenie Recenzentki Doktorant w sposób interesujący podsumował rozważania zawarte w pracy, odnosząc się również do zagadnień omawianych w poszczególnych rozdziałach. Wskazał przy tym przekonująco, że istnieje nierówny status procesowy pomiędzy świadczeniodawcą a NFZ. Recenzentka zauważyła, że Doktorant słusznie podniósł, że ustawodawca dostrzegł tę nierówność, czego wyrazem jest treść art. 205² § 1 KPC, przewidującego obowiązek pouczeń procesowych wyłącznie wobec świadczeniodawcy, podczas gdy NFZ działa jako państwowa osoba prawna. Tym samym Doktorant wykazał, że świadczeniodawca, decydując się na wytoczenie powództwa przeciwko NFZ, musi mierzyć się z istotną nierównością procesową.

Wskazała również, że w konkluzji dysertacji Doktorant trafnie postuluje o konieczność zapewnienia obywatelom dostępu do świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego statusu prawnego świadczeniodawców i podwykonawców jako pełnoprawnych uczestników rynku świadczeń zdrowotnych. Wpisuje się to – jak zauważyła – w treść art. 68 ust. 2 Konstytucji RP.

Recenzentka podkreśliła także, że praca opiera się na rzetelnie zgromadzonym materiale źródłowym. Wykaz źródeł obejmuje akty prawne, literaturę, orzecznictwo oraz inne materiały, starannie uporządkowane i poprawnie wyodrębnione. Liczy aż 50 stron maszynopisu, a bibliografia zawiera 648 pozycji, które zostały właściwie wykorzystane i poddane wnikliwej analizie. Recenzentka wskazała, że pracę czyta się z przyjemnością, gdyż została poddana korekcie językowej, a pozostałe drobne potknięcia stylistyczne nie wpływają na odbiór tekstu.

Podsumowując, Recenzentka stwierdziła, że nie będzie szczegółowo odnosiła się do treści rozprawy, bowiem wszystkie uwagi do niej wyraziła w recenzji. Recenzentka podtrzymała wyrażoną w recenzji bardzo dobrą ocenę rozprawy. W konkluzji Recenzentka zaznaczyła także, że praca Doktoranta jest samodzielna i ciekawa, a wnioski Autora są wynikiem skrupulatnie przeprowadzanych badań. Recenzentka stwierdziła, że Doktorant prezentuje dojrzały warsztat naukowy.

Głos zabrała Recenzentka dr hab. Julia Stanek, prof. UAFM. W ocenie Recenzentki temat podjęty w pracy jest niezwykle interesujący i aktualny, a omawiana rozprawa wypełnia istniejącą w doktrynie lukę, przedstawiając w sposób problemowy i kompleksowy zagadnienia dotyczące umów o udzielanie świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych. Recenzentka oceniła pozytywnie zarówno hipotezy, jak i strukturę oraz metodologię pracy. Wskazała jednak, że zawarła kilka uwag krytycznych wynikających z własnego, być może restrykcyjnego podejścia do omawianej tematyki oraz z oczekiwania omówienia zagadnień, które – w jej opinii – powinny być zostać w pracy uwzględnione.

Następnie Recenzentka sformułowała pytania do Doktoranta. Podkreśliła, że jedna z jej kluczowych uwag dotyczy zagadnienia przedstawionego w pracy, a mianowicie dwóch procedur, w ramach których NFZ może zawierać umowy ze świadczeniodawcami. Jak wskazuje Doktorant, umowy te mogą być zawierane w drodze konkursu ofert lub w drodze rokowań. Recenzentka zapytała jednak, w jakim trybie zawierane są umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej w ramach systemu podstawowego szpitalnego zabezpieczenia, tzw. sieci szpitali. Podkreśliła, że jest to istotny element systemu ochrony zdrowia, na który przeznaczana jest znaczna część środków z NFZ. Recenzentka wyraziła wątpliwość, dlaczego system podstawowego szpitalnego zabezpieczenia został w pracy całkowicie pominięty, mimo że – jak słusznie zauważa Doktorant – ideą wszystkich umów z NFZ jest realizacja art. 68 Konstytucji, czyli zapewnienie każdemu obywatelowi ochrony zdrowia. Drugie pytanie Recenzentki dotyczyło statusu prawnego świadczeniobiorców w kontekście umów o udzielanie świadczeń zdrowotnych zawieranych pomiędzy NFZ a świadczeniodawcami. W jednym z fragmentów pracy Doktorant – zdaniem Recenzentki – w interesujący sposób przedstawia status prawny pacjentów. Jednocześnie w rozdziale dotyczącym stron umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych omawia kategorię świadczeniobiorców w sposób, który może sugerować, że stanowią oni stronę takiej umowy. Recenzentka poprosiła o wyjaśnienie, czy Doktorant rzeczywiście podziela taki pogląd. W ocenie Recenzentki pozostałe uwagi mają charakter drobniejszy i w znacznej mierze polemiczny. Recenzentka podkreśliła, że jej komentarze dotyczą raczej oczekiwań co do dalszego rozwinięcia lub poszerzenia pewnych wątków, które uznał za istotne dla pełniejszej analizy tematu.

Podsumowując, Recenzentka stwierdziła, że omawiana praca ma dużą wartość naukową i stanowi istotny wkład w badania nad problematyką dochodzenia roszczeń przez świadczeniodawców na podstawie umów zawieranych z NFZ.

Głos zabrała Przewodnicząca poprosiła protokolanta dr. Michała Białkowskiego o odczytanie w całości recenzji sporządzonej przez prof. dr hab. Agnieszkę Malarewicz-Jakubów.

Protokolant odczytał recenzję w całości. Recenzja stanowi załącznik do niniejszego protokołu.

Głos zabrała Przewodnicząca, która podziękowała Recenzentom i otworzyła dyskusję, a także przypomniała, że pytania Doktorantowi może zadawać każda osoba - obecna fizycznie lub zdalnie - na posiedzeniu Rady.

Głos zabrała Recenzentka prof. dr hab. Monika Urbaniak. Recenzentka wskazała, że w rozdziale trzecim, dotyczącym problematyki przedmiotu postępowania w sprawach z powództwa świadczeniodawcy przeciwko NFZ, Doktorant przeprowadził analizę działalności Funduszu w zakresie zawierania umów ze świadczeniodawcami. Recenzentka zwróciła uwagę, że w części tej Doktorant przedstawił liczbę zawieranych umów na przestrzeni siedmiu lat, obejmując okres od 2016 do 2023 roku. W związku z tym zapytała, z jakich powodów Doktorant wybrał właśnie lata 2016–2023 jako zakres czasowy analizy liczby umów zawieranych przez NFZ, zwłaszcza że okres ten obejmuje czas obowiązywania stanu zagrożenia epidemiologicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, w którym liczba udzielanych świadczeń była istotnie ograniczona.

Głos zabrał dr hab. Robert Piszko, prof. US, który sformułował pytanie: w jaki sposób - inny niż wskazywał Doktorant - możliwe jest wzmocnienie pozycji procesowej świadczeniodawcy?

Głos zabrał dr hab. Krzysztof Wesolowski, prof. US, który na wstępie nie zgodził się z hipotezą o możliwości wyodrębnienia prawa medycznego, jako odrębnej gałęzi prawa.

Pan Profesor poprosił Doktoranta o rozwinięcie argumentów dot. słabszej pozycji procesowej świadczeniodawcy. Wskazał, że w jego ocenie Doktorant pozycję prawną świadczeniodawcy wynikającą ze stanu faktycznego (sytuacji faktycznej) i dającą się odczytać z treści prawa materialnego przenosi na jego sytuację procesową.

Głos zabrała dr Dorota Ambrożuk-Wesolowska zadała dwa pytania: po pierwsze, czy przepisy procedury cywilnej pozwalają na takie sformułowanie powództwa, aby powód (świadczeniodawca) żądał zasądzenia od płatnika (NFZ) świadczenia bezpośrednio na rzecz podwykonawcy i po drugie, czy możliwe jest dochodzenie roszczenia przez podwykonawcę bezpośrednio od płatnika na podstawie interwencji ubocznej i w konwencji czy interwencja uboczna jest dochodzeniem roszczenia i czy prowadzi do przerwania biegu terminu przedawnienia.

Głos zabrał dr hab. Marek Tkaczuk, prof. US, który zadał pytanie dotyczące organizacji finansowania ochrony zdrowia w II Rzeczypospolitej i w okresie PRL.

Głos zabrał dr hab. Policastro Pasquale, prof. US, pytając o znaczenie Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej w rozumieniu i wykładni przepisów w zakresie będącym przedmiotem zainteresowania Doktoranta.

Głos zabrał dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US, który odniósł się do kwestii metodologicznych zastosowanych przez Doktoranta. Pan Profesor odnotował, że bibliografia obejmuje 83 akty prawne, 648 pozycji literatury oraz 302 orzeczenia sądowe, co – jak zauważył – mogłoby stanowić obszerny wykaz nawet na potrzeby pracy habilitacyjnej. Wyraził uznanie zarówno dla Promotora, jak i dla Doktoranta, podkreślając, że tak szeroka i rzetelnie opracowana baza źródłowa świadczy o wysokim poziomie merytorycznego przygotowania pracy.

Pan Profesor następnie sformułował dwa pytania do Doktoranta. Zastrzegł, że pierwsze z nich ma charakter prowokacyjny i jest niejako przeciwstawne do założeń prezentowanych przez Doktoranta. Wskazał, że praca koncentruje się na postępowaniu sądowym oraz na statusie świadczeniodawców w sporach z Narodowym Funduszem Zdrowia. Pan Profesor zasugerował jednak refleksję, czy w ogóle tryb sądowy powinien być stosowany w tego rodzaju sprawach. Zwrócił uwagę, że zarówno NFZ, jak i większość świadczeniodawców – w szczególności szpitali – funkcjonują w ramach środków publicznych. Powołał się również na informację, zgodnie z którą NFZ w bieżącym roku miałby potrzebować dodatkowych 15 miliardów złotych na sfinansowanie świadczeń do końca roku. W związku z tym zapytał, czy w sytuacji, gdy w obiegu pozostają te same publiczne środki finansowe, zasadnym jest prowadzenie postępowania sądowego, skoro – zgodnie z Konstytucją – prawo do opieki zdrowotnej powinno być zapewnione, a wzajemne rozliczenia nie powinny mieć charakteru spornego. Profesor zapytał więc, czy nie należałoby rozważyć rezygnacji z drogi sądowej na rzecz innego modelu rozstrzygania takich spraw.

Przy przyjęciu pozostawienia trybu sądowego, jako właściwego do rozpoznania rzeczonych spraw - czy zasadne byłoby stworzenie odrębnego trybu postępowania - analogicznie do innych szczególnych procedur przewidzianych w kodeksie – dedykowanego sprawom przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia lub Prezesowi NFZ. Rozważył możliwość wprowadzenia specjalnej regulacji procesowej, która uwzględniałaby specyfikę tych postępowań.

Wobec braku dalszych pytań, Przewodnicząca udzieliła głosu Doktorantowi i poprosiła o udzielenie odpowiedzi na zadane pytania.

Głos zabrał Doktorant i udzielił odpowiedzi na zadane pytania:

Odpowiedź na pytanie prof. dr hab. Moniki Urbaniak

Doktorant wskazał, że roczne sprawozdania NFZ dopiero od 2016 r. uzyskały jednolitą strukturę metodologiczną, co umożliwiło prowadzenie analizy porównawczej między województwami. Zakres kończy się na 2023 r., ponieważ sprawozdania za 2024 r. opublikowano już po oddaniu pracy do recenzji. Zaznaczył także, że okres ten jest zaburzony pandemią COVID-19 (spadek liczby konkursów w 2020 r.).

Doktorant wyjaśnił, że NFZ dopiero w 2024 r. wyodrębnił osobną tabelę dotyczącą roszczeń, co wcześniej uniemożliwiało pełną analizę. Zaznaczył m.in., że w 2024 r. odnotowano 711 aktywnych spraw administracyjnych i 173 sprawy dotyczące wykonania umowy, przy zaledwie 26 sprawach o nadwykonania.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Julii Stanek, prof. UAFM

Doktorant zaznaczył, że w pracy skupił się na konkursach i rokowaniach, ponieważ najpełniej obrazują relacje między stronami umowy. Przyznał, że tryb wnioskowy został potraktowany pobieżnie, gdyż celem było przede wszystkim ujęcie problematyki z perspektywy procesowej, a wątki materialnoprawne miały charakter pomocniczy.

W kwestii statusu świadczeniobiorcy wyjaśnił, że nie jest on stroną umowy — korzysta jedynie z uprawnień wynikających z umowy zawartej między świadczeniodawcą a NFZ.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Roberta Piszko, prof. US

Doktorant wyjaśnił, że nie można oddzielić statusu procesowego od materialnoprawnego, ponieważ treść załącznika do OWU — mająca rangę przepisu powszechnie obowiązującego —

N-SN07-001-19/2025

ogranicza możliwość dowodzenia i kwestionowania niektórych postanowień przez świadczeniodawcę. To prowadzi do wzmocnienia pozycji NFZ.
Podkreślił również znaczenie art. 205² § 3 k.p.c. — brak pouczeń dla państwowych osób prawnych.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Krzysztofa Wesołowskiego, prof. US

Doktorant uznał, że prawo medyczne może być traktowane jako gałąź horyzontalna, ponieważ normy regulujące tę materię znajdują się w różnych gałęziach prawa (cywilnego i administracyjnego), a w obszarze umów z NFZ przepisy te występują łącznie, co generuje problemy interpretacyjne.

Odpowiedź na pytanie dr Doroty Ambrożuk-Wesołowskiej

Doktorant podkreślił, że świadczeniodawca nie może „toczyć sprawy za podwykonawcę”, bo są to odrębne podmioty bez relacji nadrzędności lub pełnomocnictwa. Podwykonawca ma własną legitymację do dochodzenia roszczeń wobec NFZ.

Wskazał, że interwencja uboczna podwykonawcy zasadniczo powinna przerywać bieg przedawnienia wobec NFZ, ponieważ jest czynnością procesową podjętą w celu ochrony jego interesu.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Marka Tkaczuka, prof. US

Doktorant wyjaśnił, że model międzywojenny inspirował się systemem bismarckowskim, jednak prace przerwała wojna. Po 1945 r. przyjęto model Siemaszki, centralnie sterowany, który zakładał powszechność, ale w praktyce nie był realizowany z powodu braku środków.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Pasquale Policastro, prof. US

Doktorant początkowo wskazywał na ograniczone znaczenie KPP w polskim systemie ochrony zdrowia, ale po wyjaśnieniach Pana Profesora przyznał, że KPP — mająca moc traktatową — wpływa także na standardy ochrony zdrowia i była wielokrotnie stosowana w orzecznictwie, np. dotyczącym dostępu do leczenia.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Mariusza Nawrockiego, prof. US

Doktorant stwierdził, że odejście od drogi sądowej (np. na rzecz trybu administracyjnego) nie byłoby możliwe, ponieważ świadczeniodawcy są podmiotami niepublicznymi, a umowy mają charakter cywilnoprawny.

Wskazał, że zamiast wprowadzać odrębną procedurę, bardziej efektywne byłoby dopuszczenie tych spraw do trybu gospodarczego, który zapewnia większą specjalizację i odciąża sądy cywilne.

Głos zabrała Przewodnicząca, kierując do uczestników posiedzenia zapytanie o ewentualne dalsze pytania bądź chęć wypowiedzi. W związku z brakiem dalszych zgłoszeń, Przewodnicząca zamknęła dyskusję. Następnie poinformowała uczestników posiedzenia, że dalsza część obrad ma charakter niejawnny i poprosiła osoby nieuprawnione oraz Doktoranta o opuszczenie sali i odpowiednio – o zmianę zespołu na platformie MS Teams.

CZĘŚĆ NIEJAWNA

Głos zabrała Przewodnicząca

N-SN07-001-19/2025

Głos zabrał Recenzentka prof. dr hab. Monika Urbaniak,

Głos zabrał Recenzentka dr hab. Julia Stanek, prof. UAFM,

Głos zabrał dr hab. Robert Piszko, prof. US

Głos zabrał dr hab. Krzysztof Wesołowski, prof. US,

Głos zabrał dr hab. Marek Tkaczuk, prof. US

Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US,

Głos zabrał dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US,

Głos zabrała Przewodnicząca,

Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej
mgr Michała Michalskiego

Uprawnionych: 26

Obecnych: 16

Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Michał Michalski	15	1	0

Podjęcie uchwały w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych,
w dyscyplinie nauki prawne mgr Michała Michalskiego

Uprawnionych: 26

N-SN07-001-19/2025

Obecnych: 16

Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Michał Michalski	15	1	0

Rada Naukowa Wydziału nadała mgr Michała Michalskiego stopień doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne.

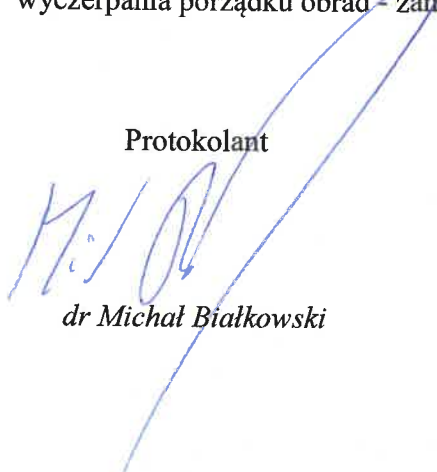
CZĘŚĆ JAWNA

Głos zabrała Przewodnicząca poinformowała Doktoranta, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji US przyjęła publiczną obronę rozprawy doktorskiej, a następnie działając na podstawie obowiązujących przepisów ustawowych oraz przepisów wewnętrznych obowiązujących w Uniwersytecie Szczecińskim, nadała mgr Michałowi Michalskiemu stopień doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

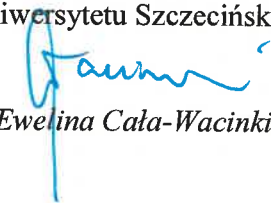
Głos zabrał dr Michał Michalski, który podziękował wszystkim obecnym, a w szczególności władzom Uniwersytetu Szczecińskiego i Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego, Promotorowi rozprawy doktorskiej, Promotorowi pomocniczemu, Recenzentom oraz swojej rodzinie.

Głos zabrała Przewodnicząca, która pogratulowała Doktorantowi, podziękowała Promotorom i Recenzentom rozprawy doktorskiej oraz wszystkim zebrany, a następnie - wobec wyczerpania porządku obrad - zamknęła posiedzenie Rady.

Protokolant

dr Michał Białkowski

Przewodnicząca Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego

dr hab. Ewelina Cała-Wacinkiewicz, prof. US